

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 13Csp/86/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122390722
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Garaj
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2023:6122390722.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci žalobcu: 365.bank, a.s., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31340890, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36853186, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., X. XXXX XX, zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Žilina, P. Mudroňa 5 IČO: 47445092, o zaplatenie 8808,20 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 8449,95 € s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 6824,08 € od 18.3.2022 do 19.8.2022 a zo sumy 6465,83 € od 20.8.2022 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 358,25 € z a s t a v u j e .

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia nesplatenej časti úveru, ktorý mu poskytol na základe zmluvy o úvere č. 1833321452 zo dňa 20.2.2018 a to istiny 6824,08 €, sumy 1742,38 € ako kapitalizovaných zmluvných úrokov úveru, kapitalizovaného úroku z omeškania v sume 232,74 € a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 9 € a tiež sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania, nakoľko je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškani.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol: Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Podľa názoru žalovaného zmluva

o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“ Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019 opätovne uviedol nasledovný právny názor: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Zmluva zároveň obsahuje nesprávny údaj o RPMN, čo má za následok absenciu údajov o RPMN. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher-Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že list označený ako „Vec: Upozornenie – Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ ako aj list označený ako „Vec: Výzva na úhradu dlžnej sumy“, ktoré možno považovať za právne úkony realizované v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, teda ide o výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade má žalobca nárok len na splátky zročné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zrušil platobný rozkaz a aby v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní odoslal žalobcovi odpor bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

3. Pokiaľ ide o námietky žalovaného uvedené vyššie, žalobca uviedol: Podľa § 150 ods. 1 CSP: „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“. Podľa § 151 ods. 1 CSP: „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“. Ak strana neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné. Nesporné skutočnosti nie sú predmetom dokazovania a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Vecné odôvodnenie odporu preto musí mať kvalitu účinného popretia, na základe ktorého sa bude uplatnený nárok žalobcu javiť prinajmenšom ako sporný. S prihliadnutím na odpor žalovaného je zrejmé, že neobsahuje skutočnosti alebo právne posúdenie, ktoré by spochybnili žalobcom tvrdený nárok. Nesubstancovaný prednes nedovoľuje posúdiť, či je právne významný a ani nemôže byť dokazovaním zistené, či zodpovedá pravde Z procesného hľadiska je preto žalobcovi odňatá možnosť zaujať k jednotlivým námietkam žalovaného kvalifikované stanovisko. Podaný odpor preto považuje žalobca v celom rozsahu za nedôvodný. Žalovaný účelovo popiera skutkové tvrdenia žalobcu, pričom vlastné tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. V nadväznosti na uvedené žalobca osobitne popiera všetky skutkové tvrdenia žalovaného, ktoré navyše neboli nijakým spôsobom substancované akýmkoľvek dôkaznými prostriedkami. Odhliadnuc od uvedeného zasielame stanovisko k jednotlivým (všeobecným) námietkam žalovaného: Ku skúmaniu bonity žalovaného pred uzavretím úverovej zmluvy v podanom odpore žalovaný namieta, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená jeho bonita. K realizovanému skúmaniu bonity žalovaného uvádzame jednotlivé úkony žalobcu, vrátane jeho zistení: Deklarovaný pomer a príjem žiadateľa (žalovaného) banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem vo výške 610,- €. V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch klienta (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií. Žiadateľ si uvádzal rodinný stav slobodný a žiadne vyživované deti. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 8.000,- € na 8 rokov s mesačnou splátkou 119,28 € + poistenie 9,60 €. Mesačná splátka úveru (119,28 €) nepredstavuje ani

jednu pätinu (in concreto ide o 19,55 %) z uznaných príjmov žalovaného (216,- €). Akcentujeme, že veličinu prijateľného pomeru medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa, legálne nedefinuje ani ZoSÚ. K vyššie uvedeným skutočnostiam žalobca zároveň predkladá súdu reporty zo SRBI (Spoločný register bankových informácií) a Sociálnej poisťovne (SP). Za daných okolností žalobca riadne posúdil bonitu žalovaného a reálnu schopnosť žalovaného uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“). Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Podľa citovaného ustanovenia možno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov len v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Zároveň § 11 ods. 2 ZoSÚ definuje, čo sa rozumie hrubým porušením povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca neskúmal bonitu žalovaného „bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ tak, ako vyžaduje zákon pre uplatnenie sankcie podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ. Navyše, použitím vylučovacej spojky „alebo“ v § 11 ods. 2 ZoSÚ zákon umožňuje veriteľovi (žalobcovi) vybrať si, akým spôsobom má overiť schopnosť dlžníka (žalovaného) splácať poskytnutý spotrebiteľský úver. Napriek tomu žalobca nad rámec toho, čo vyžaduje zákon, uplatnil pri skúmaní bonity žalovaného oba spôsoby; konkrétne skúmal príjmy, výdavky, aj rodinný stav žalovaného a zároveň si zaoštaral údaje zo SRBI (Spoločný register bankových informácií) a Sociálnej poisťovne. V tejto súvislosti poukazujeme aj na rozhodovaciu prax odvolacích súdov: Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15.8.2019 sp. zn. 41Co/10/2019: „Odvolací súd sa nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, zhodne so žalovaným, že žalobca pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver nepostupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Takéto konanie považoval súd prvej inštancie zároveň za hrubé porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a vyslovil, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Uvedený názor súd vyslovil bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia. Odvolací súd zastáva názor, že žalobca v priebehu konania preukázal, že schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver posúdil na základe lustrácie v registri SRBI, ktorú vykonal dňa 26.10.2016, čo vyplýva zo žalobcom predloženého listinného dôkazu, ktorý sa nachádza na č.l. 148 - 156 spisu. Odvolací súd zastáva názor, že podmienku získania relevantných informácií žalobca splnil a svoje tvrdenie doložil aj listinnými dôkazmi. Odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého je hrubým porušením povinnosti veriteľa jeho nečinnosť spočívajúca v nezisťovaní údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra. Zákonodarca v danom ustanovení použil vylučovaciu spojku „alebo“, a teda tieto dve podmienky nemusia byť splnené kumulatívne. Z predloženej žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru a z lustrácie v SRBI podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že by žalobca hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovaného, práve naopak, dostatočne hodnoverne preukázal, aké úkony uskutočnil pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným. Tu sa žiada zdôrazniť, že aj samotnému spotrebiteľovi vyplývajú z ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. povinnosti, a to poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver. V zmysle bodu 2.1.1 obchodných podmienok pre úvery občanom, zodpovedá klient za správnosť, pravdivosť a úplnosť predložených informácií a dokladov, pričom podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyslovil súhlas aj s týmito obchodnými podmienkami, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobca dostatočne preukázal, že pri posudzovaní žiadosti žalovaného o spotrebný úver mal k dispozícii údaje tak o jeho príjmoch a výdavkoch (čo vyplýva z výpisov z bankového účtu, ktorý vedie žalobca) ako aj o rodinnom stave (táto skutočnosť vyplýva z predloženej žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru) a zároveň vykonal aj lustráciu v SRBI, a teda nebola naplnená hypotéza právnej normy, ktorá by zakladala hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver alebo nekonanie veriteľa s odbornou

starostlivosťou.“ (ods. 37 až 40). Uznesenie Krajského súdu v Banskej v Bystrici zo dňa 19.9.2018 sp. zn. 41Co/14/2018, v zmysle ktorého podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že žalovaný veriteľ (nebanková spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) nekonal s odbornou starostlivosťou, pričom žalovaný veriteľ do konania ani len nepredložil výsledky zo šetrenia z príslušných registrov, na rozdiel od žalobcu (banky) v tomto spore: „Odvolací súd však považuje za dôležité poukázať aj na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalovaný síce nepreukázal, že skutočne postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (napr. predložením výsledkov zo šetrenia z príslušných registrov), avšak nie je možné, podľa názoru odvolacieho súdu, automaticky vyvodiť, že s odbornou starostlivosťou nekonal, a to len na základe tvrdení žalobcu, ktorému pritom zo zákona vyplývajú taktiež určité povinnosti. V zákone je zároveň uvedené, že veriteľ posudzuje schopnosť spotrebiteľa splácať úver „najmä“ s ohľadom na získané údaje z registrov. V ustanovení § 7 ods. 1 nie je uvedené „výlučne“ na základe takýchto údajov, prípadne iné slovné spojenie, ktoré by zbavovalo spotrebiteľa svojich povinností pravdivo informovať veriteľa.“ (ods. 33). Za daných okolností preto nemôžu byť naplnené podmienky pre posúdenie úveru za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho, že zo strany žalobcu došlo k náležitému skúmaniu bonity, považujeme za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že v danom prípade bol žalovanému poskytnutý účelový úver určený na refinancovanie (čl. 2.2 zmluvy o úvere). V čl. 2.3 je zase vymedzený pôvodný záväzok, ktorý má byť novým úverom splatený. Poskytnutý úver je preto potrebné považovať za refinančný. Podľa § 1 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere: „Ak spotrebiteľ a veriteľ z dôvodu neplnenia záväzkov spotrebiteľa vyplývajúcich z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavru novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou sa odkladajú splátky alebo sa mení spôsob splácania a ktorej účelom je zabrániť prípadnému súdnemu konaniu o nárokoch veriteľa, pričom podmienky splácania vyplývajúce z novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú pre spotrebiteľa horšie ako podmienky splácania vyplývajúce z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vzťahujú sa na novú zmluvu o spotrebiteľskom úvere ustanovenia § 1 až 3, § 4 ods. 5, § 5, § 6, § 7 ods. 3, 6 až 14, § 8, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. a) až m), p) a u), ods. 4 a 6 až 8, § 11, § 12, § 14, § 16 až 23 a § 25 až 27. To platí aj vtedy, ak na veriteľa prešla alebo bola prevedená pohľadávka z pôvodnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pôvodného veriteľa.“ Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, ak dôjde k uzavretiu nového úveru, vzťahujú sa na túto novú úverovú zmluvu iba vybrané ustanovenia ZoSÚ. V zákonom výpočte však § 7 ods. 1 ZoSÚ absentuje. Je tak zrejmé, že sa neaplikuje na nový úver (o aký ide v tomto prípade). Žalobca preto nemal povinnosť postupovať podľa tohto ustanovenia. Rovnaký záver sa dá vyvodiť aj z účelu § 1 ods. 6 ZoSÚ, ktorým je oslobodenie veriteľa od plnenia niektorých povinností (najmä posúdenie schopnosti dlžníka splatiť poskytovaný úver) tam, kde tieto povinnosti už boli veriteľom splnené pri poskytnutí úveru, ktorý sa má refinancovať, a ich opätovné plnenie by bolo nadbytočné. Navyše na refinančný úver sa podľa § 7 odsek 24 ZoSÚ neuplatňujú ustanovenia odsekov 19 až 23, týkajúce sa posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, nakoľko ide o „spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí jeden alebo viac existujúcich úverov poskytnutých podľa tohto zákona (ďalej len „refinancovaný úver), ak výška poskytnutého spotrebiteľského úveru výrazne neprevyšuje súčet zostávajúcich výšok refinancovaných úverov.“. Námitka údajného hrubého porušenia odbornej starostlivosti je preto nedôvodná. K úrokovej sadzbe Žalovaný sa domáha bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu, že zmluva o úvere údajne neobsahuje popri úrokovej sadzbe aj ďalšie náležitosti upravené v § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere. Argumentácia žalovaného očividne vyplýva z nepochopenia predmetného ustanovenia. Je potrebné si uvedomiť, že úroková sadzba môže byť vyjadrená buď ako pevná alebo pohyblivá percentuálna sadzba uplatňovaná ročne na čerpanú výšku spotrebiteľského úveru. V čl. 2.2 zmluvy o úvere je uvedená fixná úroková sadzba vo výške 9,50 % p.a. Pri verejne dostupnom nahliadnutí do tzv. „slovníka pojmov“, zverejneného na webovom portáli žalobcu možno zistiť, že pod pojmom „fixná úroková sadzba“ rozumieme úrokovú sadzbu, ktorá sa počas doby fixácie nemení. Obdobie fixácie vzniká na základe dohody medzi klientom a bankou, býva zvyčajne od 1 do 10 rokov. Keďže v danom prípade bola doba trvania úveru dohodnutá na 8 rokov (resp. 96. mesiacov), fixná úroková sadzba sa objektívne vzťahovala na celé obdobie trvania úverového vzťahu (opak zo zmluvy ani nevyplýva). Spôsob počítania úrokov (t. j. podmienky upravujúce uplatňovanie úrokovej sadzby) je vysvetlený v čl. 4.8, v zmysle ktorého „výška úrokov za deň sa vypočíta ako súčin istiny a dohodnutej úrokovej sadzby, ktorý sa vydelf počtom dní v kalendárnom roku. Podľa Obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, je zase jasne stanovené, že banka úročí úver úrokovou sadzbou uvedenou v zmluve o úvere odo dňa jeho poskytnutia. Informácie o indexe a referenčnej úrokovej sadzbe

sú v tomto prípade irelevantné, keďže úroková sadzba je v zmluve o úvere vyjadrená fixne. Jediné ak by bola výška úrokovej sadzby pohyblivá, potom je viazaná na hodnoty upravené v indexe. Vyplýva to i zo spomínaného českého komentára: „Jestliže je výpůjční úroková sazba stanovena na základě indexu nebo referenční úrokové sazby, musí být uveden i tento údaj. Čo sa týka časových období, v ktorých má dochádzať k zmene výšky úrokovej sadzby, podmienok a spôsobu vykonávania týchto zmien, znovu ide o irelevantné údaje pre predmetný spotrebiteľský úver. Opäť zdôrazňujeme, že v danom prípade je v zmluve o úvere dohodnutá fixná úroková sadzba. Prirodzene tak nemá zmysel, aby zmluva o úvere obsahovala informácie týkajúce sa zmeny úrokovej sadzby, pokiaľ je jej výška v zmluve dojednaná fixne, t. j. nemení sa. Navyše, tvrdenia žalovaného (nielen v tomto bode) spočívajú prevažne len v citácii ustanovení ZoSÚ. Pred uzavretím úverovej zmluvy, ako ani počas trvania úverového vzťahu nedošlo k žiadnej reklamacii, resp. neevidujeme žiadne iné námietky žalovaného, ktorými by spochybňoval údaje týkajúce sa úrokovej sadzby. Rovnako z podaného odporu nevyplýva, akým spôsobom malo údajné neuvedenie predmetných údajov poškodiť žalovaného na jeho právach. Tvrdenia žalovaného (zastúpeného od počiatku sporu advokátom) tak treba považovať za neúplné, čo je v príkrom rozpore s § 150 ods. 1 CSP. Argumentácia žalovaného nemôže spočívať len v citovaní ľubovoľných ustanovení zákona. Takýto postup znemožňuje žalobcovi zaujať k jednotlivým námietkam kvalifikované stanovisko. Žalovaný tvrdí, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať matematický výpočet na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Na podporu svojich tvrdení odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.8.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, ktorého závery sú dlhodobo neaktuálne, keďže medzičasom boli prekonané závermi Najvyššieho súdu SR v R 86/2021. Závery odvolacieho súdu, na ktoré stroho poukazuje žalovaný, sú v hrubom rozpore s neskôr vydaným uznesením NS SR zo dňa 24.2.2021 sp. zn. 7Cdo/183/2020 (R 86/2021): „Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 (teraz § 9 ods. 2 písm. h/). nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.“ (právna veta). Žalobca v tomto smere poukazuje aj na rozsudok SD EÚ zo dňa 19.12.2019 vo veci C-290/19 (RN c/a Home Credit Slovakia a.s.), v zmysle ktorého, ak veriteľ uvedie v zmluve o úvere presnú výšku RPMN (nie ako rozpätie hodnôt), splnil si voči spotrebiteľovi svoju informačnú povinnosť podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere: C-290/19 (ods. 30): „Z tohto hľadiska informačná povinnosť uvedená v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, podľa ktorej zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza RPMN, prispieva k dosiahnutiu cieľov sledovaných touto smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2019, Pohotovosť, C-331/18, EU:C:2019:665, bod 42 citovanú judikatúru), najmä cieľa vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa.“ C-290/19 (ods. 33): „Smernica 2008/48 totiž v časti II prílohy I upravuje dodatočné predpoklady určené na uľahčenie výpočtu RPMN v prípade, že nie sú známe určité skutočnosti, alebo ak ich nie je možné určiť z iných dôvodov.“ C-290/19 (výrok): „Článok 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmenenej smernicou Komisie 2011/90/EÚ zo 14. novembra 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola RPMN vyjadrená nie ako jedna konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu.“ Zmluva o úvere v čl. 2.2 zreteľne obsahuje presný údaj o výške RPMN (RPMN Banky 13,10 % p.a.). Žalobca si tak splnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere. Neobstojí ani strohé konštatovanie žalovaného, že „zmluva zároveň obsahuje nesprávny údaj o RPMN (...).“ Uvedené tvrdí žalovaný bez predloženia akýchkoľvek vlastných výpočtov či iných dôkazov, ktoré by spochybňovali výšku RPMN uvádzanú žalobcom v zmluve o úvere. Žalovaný tak pravdepodobne len špekulatívne „skúša“ rôzne dôvody, aby dosiahol bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru a vyhol sa tak plneniu svojich zmluvných povinností. K výzve pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru a vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru Žalovaný sa domnieva, že výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.6.2021 a výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.7.2021 treba pre neurčitosť považovať za neplatné právne úkony. Poukazuje pritom na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 18.12.2014 vo veci RWE Vertrieb AG proti Verbraucherzentrale Nordrhein Westfalen eV, C-92/11. Predmetný rozsudok sa však týka všeobecných obchodných podmienok a spoločných pravidiel pre vnútorný trh so zemným plynom. Preto je pre tento a obdobné spotrebiteľské prípady, týkajúce sa spotrebiteľských úverových zmlúv, neaplikovateľný, keďže predmetom prejudiciálne konania bola tzv. iná kategória zmlúv. Možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru pre prípad riadneho nesplácania je dohodnutá priamo v zmluve o úvere (čl. 4.6). Zároveň zo zmluvy ani zo zákona absolútne nevyplývajú tvrdenia prezentované žalovaným. Žalobca k návrhu na vydanie platobného rozkazu priložil aktuálny stav úveru ku dňu 30.6.2022, kde sú jasne zaznamenané všetky splátky

žalovaného. Napriek tomu, že žalovaný je v postavení „privilegovaného“ spotrebiteľa, musí byť nositeľom nielen práv, ale i určitých povinností prameniacych zo zmluvného záväzku. Žalovaný je ten, kto porušil elementárnu povinnosť dlžníka, plniť riadne a včas. Je preto absurdné, ak sa teraz tvári, že vlastne ani nevie, „s ktorou mesačnou splátkou je v omeškaní“ a „prečo bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru.“ Ak by aj žalovaný skutočne trpel prezentovaným informačným deficitom, nič mu nebránilo kedykoľvek sa informovať u žalobcu, s ktorými splátkami je v omeškaní. To však žalovaný neurobil a počas celého trvania zmluvného vzťahu nepredložil jedinú námietku či reklamáciu ohľadom podmienok úverovej zmluvy. Až v čase, keď žalobca uplatnil svoju splatnú pohľadávku na súde (z dôvodu jej nesplácania), začal žalovaný hľadať akýkoľvek dôvod, aby sa vyhol plneniu svojich povinností. Opäť preto zdôrazňujeme, že žalovaný bol najprv riadne upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti v súlade s § 53 ods. 9 OZ a následne došlo k zosplateniu v súlade s § 565. Postup žalobcu tak plne rešpektoval zákon, a rovnako aj podmienky dojednané v zmluve o úvere. Všetky listiny boli žalobcom riadne vyhotovené, odoslané a doručené žalovanému, čo napokon žalovaný v tomto konaní ani nerozporuje. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti máme za to, že nárok žalobcu je oprávnený, keďže upomínací súd vyhovel podanej žalobe v celom rozsahu. Žalobca sa preto naďalej domáha, aby všeobecný súd po postúpení veci a vykonanom dokazovaní žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Podaním zo dňa 18.11.2022 žalovaný žiadal, aby mu bolo umožnené splácať dlžnú istinu sumou 80 € mesačne.

5. Podaním zo dňa 24.11.2022 žalobca svoju žalobu vzal späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 358,25 €, ktorú sumu žalovaný zaplatil dňa 19.8.2022 (počas konania).

6. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom 13Csp/86/2023-121 zo dňa 16.12.2022 žalobe v plnom rozsahu ako dôvodnej vyhovel a zaviazal žalovaného k zaplateniu všetkých uplatnených nárokov (ako sú uvedené v bode 1 tohto rozsudku).

7. Krajský súd Nitra uznesením 25CoCsp/5/2023-165 zo dňa 18.10.2023 zrušil vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie a uviedol v ňom, že súd prvej inštancie ponechal bez povšimnutia čiastočné späťvzatie žaloby o sumu 358,25 €, čo je dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku.

8. Na pojednávanie sa strany sporu a ani ich právni zástupcovia nedostavili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané dňom, svoju neúčasť ospravedlnili a uviedli, že sa pridržiavajú svojich písomných vyjadrení a žiadajú pojednávať v ich neprítomnosti, súd preto podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

10. Z úverovej zmluvy č. 1833321452 uzavretej dňa 20.2.2018 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom súd zistil, že na základe nej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 8000 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 96 mesačných splátkach po 128,88 € vrátane poistného (s poslednou splátkou vo výške 127,54 €) počnúc od 20.3.2018 do 20.2.2026 pri fixnej úrokovej sadzbe 9,50 % a RPMN vo výške 13,10 % a celkovo tak do zaplatiť žalobcovi 12 531,14 €.

11. Z formulára žalobcu pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že sa v ňom nachádzajú všetky informácie o danom úvere a jeho podmienkach vrátane výšky úveru, istiny, úrokov, RPMN, doby splácania a počtu splátok a tento formulár je podpísaný žalovaným.

12. Z informácie o RPMN súd zistil, že je uvedená vo výške 13,10 % a je v nej uvedené z akých podkladov sa pri jej výpočte vychádzalo.

13. Z výpisu z úverového účtu žalovanej súd zistil, že predmetný úver bol riadne a včas splácaný do 20.10.2018, od novembra 2018 do apríla 2019 nebol úver splácaný, následne boli splátky uhradené za obdobie od mája 2019 do apríla 2020, od mája 2020 do januára 2021 nebol úver splácaný a neskôr už žalovaný uhradil len sumy 141,25 € dňa 20.2.2021 a dňa 20.3.2021 a sumu 109,98 € dňa 20.4.2021.

14. Z výzvy žalobcu zo dňa 21.6.2021 adresovanej žalovanému súd zistil, že ňou bolo žalovanému oznámené podstatné porušenie podmienok zmluvy o úvere tým, že je v omeškaní s platením úveru viac než 3 mesiace a bol vyzvaný k zaplateniu dlhu na istine úveru v sume 620,80 €. Výzva bola doručovaná do vlastných rúk (podací hárok č. EPH243683996 zo dňa 22.6.2021).

15. Z výzvy žalobcu zo dňa 19.7.2021, ktorú žalovaný prevzal osobne dňa 22.7.2021, súd zistil, že ňou žalobca vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej časti úveru (ku dňu 19.7.2021) v sume 7780,53 €.

16. Z listín predložených žalobcom (č.l. 8,9 a 71 – 77 spisu) súd zistil, že ku dňu poskytnutia úveru žalobca z príslušných registrov za účelom skúmania bonity klienta a jeho úverového zaťaženia vyžiadal príslušné potvrdenia (konkrétne skúmal príjmy, výdavky, aj rodinný stav žalovaného a zároveň si zaobstaral údaje zo SRBI (Spoločný register bankových informácií) a Sociálnej poisťovne.

17. Zo všeobecných obchodných podmienok žalobcu súd zistil, že žalobca písomnosti žalovanému doručuje do miesta jeho bydliska doporučené a tieto sa považujú za doručené aj v prípade, že ich žalovaný neprevezme.

18. Z výzvy žalobcu zo dňa 11.7.2022 adresovanej žalovanému (doručovanej do vlastných rúk - podací hárok č. EPH287037850 zo dňa 12.7.2022) súd zistil, že žalobca ňou žalovaného vyzval k zaplateniu dlhu vo výške 7541,60 €.

19. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm j) zákona č. 129/2010 Zb. nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jeho výpočet. (R 86/2021)

20. Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

21. Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

22. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom období) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom období) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

25. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52. Vychádzajúc z tohto ustanovenia spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 52 OZ (účinného v rozhodnom čase) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 OZ (účinného v rozhodnom čase) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné. Ak poskytne dodávateľ spotrebiteľovi plnenie a spotrebiteľ si ho neobjednal, nie je spotrebiteľ povinný plnenie vrátiť ani ho uschovať; vylúčené sú aj ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Nevyžiadaným plnením je aj ďalšie opakujúce sa plnenie poskytnuté spotrebiteľovi na základe zmluvy uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, ak spotrebiteľ výslovne o takéto plnenie nepožiadaval. Ak dodávateľ nepreukáže opak, považuje sa opakujúce

sa plnenie vždy za nevyžiadané. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, podľa ktorých si dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu jednostranne a bez poskytnutia výpovednej lehoty vypovedať túto zmluvu, sa nepovažujú za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. g), ak ide o vážny objektívny dôvod, ktorý dodávateľ nezapríčinil, nemohol predvídať ani odvrátiť a ktorý dodávateľovi bráni v plnení tejto zmluvy, pričom dodávateľ sa v tejto zmluve zaviazal, že o vypovedaní a dôvode vypovedania tejto zmluvy bez zbytočného odkladu písomne informuje spotrebiteľa. Ustanovenia odseku 4 písm. g) a i) o neprijateľných podmienkach sa nepoužijú na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodné peňažné príkazy vystavené v cudzej mene. Za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. i) sa nepovažuje podmienka, podľa ktorej si a) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu bez oznámenia zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré má platiť spotrebiteľ alebo dodávateľ, ak súčasne sa dodávateľ zaviazá bez zbytočného odkladu o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať spotrebiteľskú zmluvu písomne informovať spotrebiteľa a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu, b) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu si vyhradzuje právo meniť jednostranne podmienky spotrebiteľskej zmluvy na dobu neurčitú, ak sa od dodávateľa vyžaduje, aby o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať túto zmluvu bez zbytočného odkladu písomne informoval spotrebiteľa, a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu. Ustanovenie odseku 4 písm. j) o neprijateľných podmienkach sa nepoužije na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodných peňažných príkazov vystavených v cudzej mene, c) doložka o cenových indexoch, ak takúto doložku výslovne dovoľuje osobitný predpis a ak spôsob úpravy ceny je v tejto doložke výslovne opísaný.

28. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ (účinného v rozhodnom čase) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 3 ods. 1 OZ (účinného v rozhodnom čase) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Podľa § 9 ods. 1, 2, 3 zákona č. 129/2010 Zb. (účinného v rozhodnom čase) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy

o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) popis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

31. Hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

32. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Zb. Tento právny predpis v § 2 písm. a/ definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Veriteľom v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. je fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, a spotrebiteľom podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Zb. fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

33. Na druhej strane, samotný pojem „spotrebiteľ“ je definovaný v Občianskom zákonníku (§ 52 ods. 4) ako aj v § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa. V princípe sú tieto dve definície rovnaké. Za spotrebiteľa zákon považuje fyzickú osobu – nepodnikateľa, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. Ide teda o každého občana, ktorý kupuje výrobky alebo služby pre svoju osobnú spotrebu.

34. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

35. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

36. Prvou a základnou otázkou, ktorú v tomto konaní súd musel vyriešiť, je otázka, či medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah. Súd kvalifikoval právny vzťah založený predmetnou zmluvou ako spotrebiteľskú zmluvu a aplikoval naň ustanovenia osobitných právnych noriem prijatých na ochranu spotrebiteľa (zák. o ochrane spotrebiteľa, Občiansky zákonník, zák. o spotrebiteľských úveroch) ako aj Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, smerujúcich k zabezpečeniu skutočnej rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a detekovanie prípadnej nekej povahy zmluvnej podmienky v zmluve uzavretej medzi poskytovateľom služby a spotrebiteľom.

37. Súd konštatuje, že medzi veriteľom a dlžníkmi bol založený spotrebiteľský vzťah a tiež to, že z predložených dokladov je nepochybné (a nebolo to medzi stranami sporu ani sporné, preto tieto skutočnosti súd považuje za nesporné a tiež za preukázané z výpisu z úverového účtu žalovaného), že predmetný úver bol riadne a včas splácaný tak ako je to uvedené v bode tohto rozsudku, teda že predmetný úver bol riadne a včas splácaný do 20.10.2018, od novembra 2018 do apríla 2019 nebol úver splácaný vôbec, následne boli splátky uhradené za obdobie od mája 2019 do apríla 2020, od mája 2020 do januára 2021 nebol úver splácaný a neskôr už žalovaný uhradil len sumy 141,25 € dňa 20.2.2021 a dňa 20.3.2021 a sumu 109,98 € dňa 20.4.2021.

38. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že na základe zmluvy o úvere č. 1833321452 zo dňa 20.2.2018 poskytol žalobca ako veriteľ žalovanému ako dlžníkovi úver za podmienok uvedených v bode 7 tohto rozsudku, ktorý žalovaný splácal tak ako je uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, teda v omeškaní s 3 a viac mesačnými splátkami bol v období od novembra 2018 do apríla 2019 a tiež od mája 2020 do januára 2021 a nakoniec od mája 2021 ďalej. Podľa tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný v konaní nespochybnil, uhradil iba jeho časť a preto veriteľ vyhlásil podaním z okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného k zaplateniu celej nesplatennej časti úveru vo výške žalovanej sumy. Je teda zrejmé, že žalovaný bol opakovane v omeškaní so splácaním dlhu a to viac než 3 splátok, žalobca ho na takéto omeškanie upozornil (bod 11 tohto rozsudku) a preto k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňom 19.4.2021 došlo v súlade so zákonom a žalovanému nasledujúcim dňom vznikla povinnosť uhradiť celý dlh z tohto úveru. Tu sa súd stotožňuje s tvrdeniami žalobcu o tom, že k predčasnému zosplateniu úveru došlo v súlade so zákonom a to až po tom ako bol žalovaný v omeškaní so splácaním dlhu dlhšie než 90 dní.

39. Súd konštatuje, je úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu vykazuje všetky zákonné obligatórne náležitosti úverovej zmluvy stanovené vyššie uvedenými právnymi predpismi.

40. Pokiaľ ide o námietky žalovaného týkajúce sa neskúmania bonity žalovaného, je treba uviesť, že samotné konštatovanie žalovaného o tom, že žalobca v žalobe neuviedol akým spôsobom bola overená

bonita klienta, čím bol porušený § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 a preto podľa § 11 ods. 2 tohto zákona nie je veriteľ oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu, nepostačuje na to, aby bolo možné prijať záver o nemožnosti uplatnenia jednorazového splnenia dlhu. Žalovaný má v konaní povinnosť svoje tvrdenia i preukázať, čo neurobil, naopak, z listín, ktoré v konaní predložil žalobca, vyplýva, že žalobca pred poskytnutím úveru skúmal bonitu žalovaného a to preverení registra klientských informácií, registra bankových inštitúcií a skúmaním profilu jeho splácania.

41. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že zmluva o úvere neobsahuje údaje potrebné pre výpočet RPMN, resp. že zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN a nesprávnu výšku sumy, ktorú musí žalovaný žalobcovi zaplatiť, súd poukazuje na skutočnosť, že obsahom zmluvy a aj informácie o RPMN je uvedenie údajov RPMN, pričom podrobnejšie zdôvodnenie jej výpočtu, prípadne predpokladov pre jej výpočet zákon ako obligatórnu podmienku zmluvy o úvere nestanovuje a v tomto súd poukazuje na rozhodnutie R 86/2021 (uvedené v bode 16 tohto rozsudku).

42. Taktiež je nedôvodná námietka žalovaného voči výške úrokovej sadzby, ktorá bola v danom prípade stanovená fixne, nakoľko stanovenie indexu úrokovej sadzby alebo reflexnej úrokovej sadzby je potrebné iba v prípade, že je úroková sadzba premenlivá a to pre účely výpočtu jej zmeny.

43. Je teda zrejmé, že úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a bola v plnom rozsahu uzavretá platne a tiež to, že v čase, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a úver sa stal v plnom rozsahu splatným (dňom 19.7.2021), žalobca bonitu žalovaného skúmal a to dostatočným spôsobom.

44. Súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie kapitalizovaného zmluvne dohodnutého úroku za obdobie do vyhlásenia splatnosti úveru a aj kapitalizovaný úrok z omeškania za dobu do podania žaloby a to s poukazom na nižšie uvedené.

45. Vyhlásením predčasnej splatnosti zo strany veriteľa v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zaniká tak aj povinnosť spotrebiteľa splácať veriteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny ďalšie) úroky. Úroky majú akcesorický charakter k hlavnej zmluve, a teda nemožno požadovať úroky za obdobie, v ktorom už zmluva o pôžičke neexistovala, pretože zanikla.

V zmysle ust. § 121 ods. 3 OZ sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. V tejto súvislosti záväzok platiť úrok je záväzkom akcesorickým k hlavnému záväzku ? vrátiť požičanú peňažnú sumu ? a jeho existencia je závislá od existencie hlavného záväzku. Podľa rozsudku Najvyššieho ČR 32Odo 466/2004) ak hlavný záväzok zanikne, zaniká aj akcesorický záväzok; pretrváva len povinnosť nahradiť už splatné úroky.

Podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úrok z omeškania. Nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo ak veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ.

46. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka spotrebiteľovi vzniká voči veriteľovi povinnosť a to zaplatiť celú pohľadávku, teda povinnosť zaplatiť veriteľovi nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorých sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. Zákon pritom otázku splatnosti zvyšku pohľadávky po strate výhody splátok osobitne nerieši. Je preto nevyhnutné aplikovať § 563 OZ a túto pohľadávku považovať za jednorazovo splatnú ako celok odo dňa nasledujúceho po žiadosti veriteľa, pokiaľ sa účastníci nedohodnú inak.

47. V prípade, že spotrebiteľ túto svoju novú peňažnú povinnosť (vrátiť veriteľovi nesplatenú istinu a splatné úroky, výška ktorej bola ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zafixovaná) nesplní riadne a včas, dostáva sa do omeškania s plnením svojej novej peňažnej povinnosti voči veriteľovi .

48. Z dôvodu, že žalovaný je s platením peňažného dlhu v omeškaní, súd žalobcovi priznal i nárok na zaplatenie ďalšieho úroku z omeškania.

49. Pokiaľ ide o žiadosť žalovaného o povolenie splácania dlhu, súd konštatuje, že žalovaný ju jednoducho nijako nezdôvodnil, jednoducho nepreukázal, že by tu existovali dôvody pre povolenie splácania dlhu a jednoducho

navrhol plátky nižšie, než boli pôvodne so žalobcom dohodnuté zmluvne, čo je v rozpore s konštantnou judikatúrou súdov SR v tejto otázke, podľa ktorej môžu byť splátky povolené minimálne vo výške pôvodnej splátky úveru. Súd teda konštatuje, že žalovaný nepreukázal existenciu takých okolností, ktoré by zdôvodňovali povolenie splácania dlhu, dokonca sa o ich preukázanie ani nepokúsil a jeho žiadosti nie je možné preto vyhovieť.

50. Pokiaľ ide o v poradí druhý výrok tohto rozsudku o čiastočnom zastavení konania v časti istiny vo výške 358,25 €, súd konanie zastavil na základe čiastočného späťvzatia žaloby v tejto časti a to podľa § 145 ods. 2 CSP.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd Nitra. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis odvolateľa) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.